

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 3 czerwca 2009 r.

DOLiS/DEC-496/09

dot.: DOLiS-440-387/08

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wniosku Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w(...), z siedzibą (...), o ponowne rozpatrzenie sprawy skargi st. chor. szt. Pana X zam. w (...), dotyczącej przetwarzania jego danych o stanie zdrowia przez Dowódcę Jednostki Wojskowej (...) w (...) z siedzibą (...) oraz przez Dowódcę Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej w (...) z siedzibą (...), rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 27 lutego 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-141/09/6773,6775,6776),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga st. chor. szt. Pana X, zam. w (...), zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych o stanie zdrowia przez Dowódcę Jednostki Wojskowej (...), z siedzibą (...), oraz przez Dowódcę Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej (...) z siedzibą (...). Zdaniem Skarżącego, Dowódca Jednostki Wojskowej (...) niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), udostępnił jego dane o stanie zdrowia – w postaci orzeczeń lekarskich Wojskowej Komisji Morsko – Lekarskiej w (...) o numerach: 4462/3/2005, 2670/3/2005 i 173/3/2005 oraz informacji o przebiegu zwolnień lekarskich – radcy prawnemu Jednostki Wojskowej (...) Panu Józefowi (...) „(...) który w celach prywatnych posłużył się nimi przed Wojskowym Sądem Okręgowym w (...) w sprawie So 49/04 (obecnie So 30/07)”, w ramach którego to postępowania Skarżący występuje jako pokrzywdzony. Pan X zarzucił ponadto Dowódcy Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej (...) brak właściwego nadzoru

nad procesem przetwarzania jego danych osobowych (w tym danych o stanie zdrowia) w podległej mu służbowo Jednostce Wojskowej w (...).

Z treści skargi oraz dołączonych do niej załączników wynika, że od dnia 10 lutego 2005 r. przed Wojskowym Sądem Okręgowym w (...) toczyła się sprawa karna z oskarżenia st. chor. szt. Pana X przeciwko kmdr Reginaldowi(...) – Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w (...) i por. Marianowi (...)– Dowódcy Kompanii z tej Jednostki. Obrońcą z wyboru ww. oskarżonych był od początku sprawy do dnia 3 kwietnia 2006 r. Pan Józef (...). Według Skarżącego, we wrześniu 2005 r. Pan Józef (...) zwrócił się telefonicznie do Jednostki Wojskowej (...) o udzielenie mu informacji na temat Skarżącego – celem wykorzystania ich w opisanym procesie. W przesłanym drogą faksową piśmie dnia 30 września 2005 r. Dowódca Jednostki Wojskowej (...) poinformował Pana Józefa (...) o przebiegu zwolnień lekarskich Skarżącego w okresie od 1 lipca 2004 r. do 20 września 2005 r., a także przesłał mu kopie wydanych w stosunku do Skarżącego orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko – Lekarskiej w (...) nr: 4462/3/2005, 173/3/2005 i 2670/3/2005 (kopia pisma z dnia 30 września 2005 r. i wymienionych orzeczeń Wojskowej Komisji Morsko – Lekarskiej w aktach sprawy). Otrzymane dokumenty zostały w dniu 27 października 2005 r. przekazane przez Pana Józefa (...) do Wojskowego Sądu Okręgowego w (...) - wraz z zażaleniem na odmowę przyjęcia środka odwoławczego w postaci zażalenia z dnia 18 sierpnia 2005 r.

W toku postępowania administracyjnego wszczętego w wyniku powyższej skargi odebrano pisemne wyjaśnienia i dowody od Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) oraz od Dowódcy Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej w (...). Dowódca Jednostki Wojskowej (...) wyjaśnił, że przesłanie danych osobowych st. chor. szt. Pana X Panu Józefowi (...) odbyło się cyt.: „(...) z tego co pamiętam na wyraźne polecenie przełożonego (...)”, a to z uwagi na fakt, iż w tym czasie Pan Józef (...) cyt.: „(...) zabezpieczał obsługę prawną Dowódcy Brygady Lotnictwa MW (...)”. Dowódca Jednostki Wojskowej (...) cyt.: „(...) nie widział przeciwwskazań, aby przedmiotowe dane przesłać zgodnie z poleceniem, gdyż mogły być one wykorzystane i przetwarzane przez przełożonego do celów służbowych (...)”.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2008 r. kmdr por. Mariusz (...) - działający w zastępstwie Dowódcy Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej (...) stwierdził jednak w szczególności cyt.: „(...) nie potrafię odpowiedzieć (...)” czy i na jakiej podstawie dokonano kwestionowanego udostępnienia danych osobowych Skarżącego oraz, że cyt.: „nic mu nie wiadomo” na temat takiego udostępnienia. Kmdr por. Mariusz (...) zaznaczył ponadto, że cyt.: „(...) w przedmiotowym okresie czasu teczka Akt Personalnych st. chor. szt. Pana X zgodnie z obowiązującymi przepisami winna znajdować się w Dowództwie Brygady Lotnictwa MW, jednak w związku z licznymi prowadzonymi postępowaniami dotyczącymi st. chor. szt. Pana X w dniu 21 stycznia 2005 r. została przesłana do Oddziału Personalnego Dowództwa MW. Następnie znajdowała się w Departamencie Kadr MON oraz w Wojskowym Sądzie Okręgowym w (...). Do Dowództwa Brygady Lotnictwa MW przedmiotowa Teczka Akt Personalnych zwrócona została w dniu 11 lutego 2008 r. (...) Po 11 lutego 2008 r. do owej teczki włączono orzeczenie Wojskowej Komisji Morsko – Lekarskiej w (...) Nr 173/3/2005 z dnia 16 sierpnia 2008 r. {z 16 sierpnia 2005 r.} Pozostałe (...) orzeczenia lekarskie st. chor. szt. Pana X {których udostępnienie zakwestionował} nie zostały włączone do jego Teczki Akt Personalnych, ponieważ nie zostały przesłane do Dowództwa Brygady Lotnictwa MW (...)”. Kmdr por. Mariusz (...) wskazał również, że

zwolnienia lekarskie żołnierzy zawodowych nie znajdują się w ich Teczkach Akt Personalnych, lecz przechowywane są w jednostkach wojskowych, w których pełnią oni służbę wojskową.

Niezależnie od powyższego kmdr por. Mariusz (...) wyjaśnił, że w czasie, gdy doszło do kwestionowanego udostępnienia danych osobowych Skarżącego, Pan Józef (...) nie był pełnomocnikiem Dowódcy Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej, lecz obrońcą kmdr Reginalda (...) w sprawie ze skierowanego przeciwko niemu oskarżenia prywatnego st. chor. szt. Pana X. We wskazanym okresie czasu Pan Józef (...) świadczył również pomoc prawną na rzecz Jednostki Wojskowej (...) w (...) oraz jednostek pozostających na jej logistycznym zaopatrzeniu - na podstawie zawartych z Dowódcą Jednostki Wojskowej (...) umów cywilnoprawnych. Z uwagi na fakt, iż Dowództwo Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej pozostawało (i pozostaje) na zaopatrzeniu logistycznym ww. Jednostki, Pan Józef (...) świadczył również pomoc prawną na rzecz Dowództwa Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej - Dowódca Brygady Lotnictwa MW jest bowiem przełożonym Dowódców Jednostki Wojskowej (...) i Jednostki Wojskowej (...). Wskazano również, że Pan Józef (...) nie był radcą prawnym Jednostki Wojskowej (...) i nie był zatrudniony na etacie radcy prawnego w Jednostce Wojskowej(...). Kmdr por. Mariusz (...) wskazał również, że nic mu nie wiadomo na temat wniosku Pana Józefa (...) do Dowódcy JW. (...) o udostępnienie danych osobowych i w związku z tym nie może udostępnić jego kopii.

Decyzją administracyjną z dnia 27 lutego 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-141/09/6773,6775,6776) Generalny Inspektor odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W dniu 20 marca 2009 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w (...) z dnia 17 marca 2009 r., stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy (złożony z zachowaniem ustawowego terminu). W treści przedmiotowego wniosku zarzucono ww. decyzji Generalnego Inspektora z dnia 27 lutego 2009 r. (znak: DOLiS/DEC-141/09/6773,6775,6776) cyt.: „(...) naruszenie prawa procesowego poprzez przyjęcie, że adwokat Józef (...) nie świadczył obsługi prawnej na rzecz Dowództwa Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej a tym samym naruszenie art. 7 i 77 § 1 Kpa polegające na niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy mających istotny wpływ na treść decyzji (...)”. Zdaniem Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w (...) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając kwestionowaną decyzję cyt.: „(...) uznał, iż Dowódca JW (...) udostępniając dane st. chor. szt. Pana X dysponował wiedzą, iż przedmiotowe dane zostaną wykorzystane przez adwokata Józefa (...) w celach prywatnych, tj. w celu wykorzystania ich w procesie karnym kmdr Reginalda (...) (...) Natomiast Dowódca JW (...) w (...) udostępniając dane st. chor. szt. Pana X nie wiedział w jakiej roli występuje adwokat Józef (...) tj. czy występuje jako adwokat świadczący obsługę prawną Dowództwu Brygady Lotnictwa MW (na podstawie umowy cywilno – prawnej zawartej z JW 4651(...)) czy też jako adwokat będący pełnomocnikiem kmdr Reginalda (...), ponieważ funkcje te pełnił w tym czasie równocześnie (...)”. W treści wniosku zaakcentowano cyt.: „(...) Dowódca JW (...) udzielając przedmiotowych danych miał podstawy uznać, że zostaną one wykorzystane w celach służbowych na podstawie art. 48 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, z późn. zm.) przy zastosowaniu zasady wynikającej z art. 48 ust. 6 ww. ustawy. Dowódca JW (...) udzielając przedmiotowe dane nie wiedział i nie miał wpływu na to w jaki sposób i w jakim celu wykorzystane

one zostaną przez adwokata Józefa (...) czy zostaną wykorzystane w celach służbowych czy też prywatnych”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Stosownie do brzmienia art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą, zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Powołany przepis statuuje zatem generalną zasadę niedopuszczalności przetwarzania danych osobowych należących do enumeratywnie wymienionych w nim kategorii – w tym danych o stanie zdrowia. Powyższy zakaz zostaje uchylony wyłącznie w razie spełnienia którejś z przesłanek wymienionych wyczerpująco w art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko, iż w niniejszej sprawie nie zaistniała żadna z okoliczności wskazanych w art. 27 ust. 2 ustawy, która czyniłaby prawnie usprawiedliwionym kwestionowane udostępnienie danych o stanie zdrowia Skarżącego. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oczywistym jest, że sam Skarżący nie zgodził się na rzeczne udostępnienie jego danych, tym bardziej zaś, nie udzielił tego rodzaju zgody w formie pisemnej – jak wymaga tego art. 27 ust. 2 pkt 1 ustawy. Brak również szczególnego przepisu rangi ustawowej, który zezwalałby na kwestionowane przetwarzanie danych, stwarzając zarazem pełne gwarancje ich ochrony (art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy). Bez wątpienia w także pozostałe przesłanki wymienione w art. 27 ust. 2 ustawy nie zostały w niniejszej sprawie spełnione.

W treści kwestionowanej decyzji Generalny Inspektor dokładnie opisał powiązania pomiędzy Panem Józefem (...) a Dowództwem Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej, Jednostką Wojskową (...) w (...) oraz „(...) jednostkami pozostającymi na jej logistycznym zaopatrzeniu - na podstawie zawartych z Dowódcą Jednostki Wojskowej (...) umów cywilnoprawnych (...)” a także kmdr Reginaldem (...) – w sposób analogiczny do tego, w jaki uczynił to w toku postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Dowódca Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej (...) (w piśmie z dnia 4 sierpnia 2008 r.). Wbrew zatem zarzutom wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, organ ochrony danych nie zanegował istnienia tych związków. Generalny Inspektor wskazał natomiast, że kwestionowane udostępnienie danych osobowych Skarżącego dokonane zostało w istocie nie na rzecz którejkolwiek z ww. jednostek, w celach służbowych, lecz na rzecz kmdr Reginalda (...), jako strony prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego, reprezentowanego w tym postępowaniu przez Pana Józefa (...). Znamiennym jest, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Dowódca Jednostki Wojskowej (...) w (...) wskazał, iż w chwili udostępniania kwestionowanych informacji na temat Skarżącego Panu Józefowi (...) cyt.: „(...) nie wiedział w jakiej roli występuje adwokat Józef (...) tj. czy występuje jako adwokat świadczący obsługę prawną Dowództwu Brygady Lotnictwa MW (na podstawie umowy cywilno – prawnej zawartej z JW.(...)), czy też jako adwokat będący pełnomocnikiem kmdr Reginalda (...), ponieważ funkcje te pełnił w tym czasie równocześnie (...) Dowódca JW (...) udzielając przedmiotowe dane nie wiedział i nie miał wpływu na to w jaki sposób i w jakim celu

wykorzystane one zostaną przez adwokata Józefa (...) czy zostaną wykorzystane w celach służbowych czy też prywatnych”. Dowódca Jednostki Wojskowej (...) w (...) przyznał tym samym – że nie był mu znany cel, dla którego udostępnił kwestionowane informacje. Dowódca Jednostki Wojskowej (...) w(...), mając świadomość istnienia określonych powiązań pomiędzy jednostkami wojskowymi podległymi Dowództwu Brygady Lotnictwa Marynarki Wojennej liczył, że dane te zostaną wykorzystane w celach służbowych – jednak w istocie tego nie wiedział.

Wobec takiej argumentacji podkreślić zatem należy, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nakładają na administratora danych przetwarzającego dane obowiązek dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności obowiązek zapewnienia, aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem, a także zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2 (art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy). W świetle powołanej regulacji nie może budzić wątpliwości, że pozytywne rozpatrzenie wniosku o udostępnienie danych osobowych musi być poprzedzone zbadaniem jego zasadności - z punktu widzenia celów, dla których dane mają być udostępnione oraz istnienia podstaw prawnych dla udostępnienia danych w tych celach (art. 27 ust. 2 ustawy). Zdaniem Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w (...) cyt.: „(...) Dowódca JW (...) udzielając przedmiotowych danych miał podstawy uznać, że zostaną one wykorzystane w celach służbowych na podstawie art. 48 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, z późn. zm.) przy zastosowaniu zasady wynikającej z art. 48 ust. 6 ww. ustawy (...)”. Równie prawdopodobnym było jednak – co wynika wprost z wyjaśnień Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) - że dane te zostaną wykorzystane w celach pozasłużbowych – skoro Pan Józef (...) występował w tym czasie również jako pełnomocnik kmdr Reginalda (...). Podkreślenia wymaga, że potencjalna możliwość, iż wnioskujący o udostępnienie danych zamierza pozyskać je w celach prawnie usprawiedliwionych, nie zwalnia z obowiązku weryfikacji rzeczywistego celu pozyskania danych. Przedstawiona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy argumentacja wskazująca na brak wiedzy Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) w (...) odnośnie celów, dla realizacji których udostępniono Panu Józefowi (...) dane osobowe Skarżącego, w istocie potwierdza zatem prawidłowość prawnej oceny okoliczności przedmiotowej sprawy dokonanej przez Generalnego Inspektora w kwestionowanej decyzji z dnia 27 lutego 2009 r. znak: DOLiS/DEC-141/09/6773,6775,6776). Zasadnie uznano więc kwestionowane udostępnienie danych osobowych Skarżącego jako dokonane bez podstawy prawnej, na rzecz osoby nieupoważnionej.

Jednocześnie wskazać należy, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych osobowych ukierunkowane jest na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Stosownie do brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 5). Analiza art. 18 ust. 1 ustawy prowadzi do wniosku, że formułowane przez Generalnego Inspektora nakazy mają na celu zagwarantowanie legalności procesu przetwarzania danych

osobowych w przyszłości. W okolicznościach rozpatrywanej sprawy brak jednak podstaw do formułowania jakiegokolwiek nakazu. Po pierwsze Generalny Inspektor nie dysponuje instrumentami prawnymi, które umożliwiałyby mu zniwelowanie skutków nieuprawnionego udostępnienia danych osobowych Skarżącego. Udostępnienie to jest faktem nieodwracalnym. Istotne jest również, że udostępnione w kwestionowany sposób dane osobowe Skarżącego zawarte były w określonych dokumentach, włączonych następnie w poczet akt postępowania sądowego – Generalny Inspektor nie posiada natomiast jakichkolwiek kompetencji w zakresie wpływania na treść dokumentów, ani też decydowania o kształcie i treści akt sądowych. Ponadto, warunkiem wydania decyzji nakładającej na administratora danych jakikolwiek obowiązek jest istnienie stanu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w dniu jej wydania. Tymczasem, w rozpatrywanej sprawie udostępnienie danych miało charakter incydentalny, jednostkowy. Brak jest podstaw by przyjąć, że kwestionowane przez Skarżącego działania powtórzą się w przyszłości. Generalny Inspektor nie jest władny wydać w niniejszej sprawie nakazu dotyczącego ewentualnego nieuprawnionego przetwarzania danych Skarżącego w przyszłości. Podkreślić bowiem należy, że decyzja administracyjna organu jest zawsze aktem o charakterze konkretnym i indywidualnym – dotyczącym ściśle określonego, ustalonego i aktualnego w chwili orzekania stanu faktycznego, wydanym w oparciu o przepisy prawa obowiązujące w chwili jej wydania. Generalny Inspektor nie jest uprawniony do wydania rozstrzygnięcia co do przyszłych, możliwych, czysto hipotetycznych sytuacji. Bezzasadne byłoby założenie, że kwestionowana przez Skarżącego sytuacja powtórzy się, a jeśli nawet, że okoliczności faktyczne sprawy bądź przepisy prawa, w świetle których powinna być oceniana, nie ulegną do tego czasu zmianie.

Niezależne od powyższego zauważyć należy, że w niniejszej sprawie Generalny Inspektor skorzystał z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 17 ustawy o ochronie danych osobowych i pismem z dnia 27 lutego 2009 r. (znak: DOLiS-440-387/08/6778/09) wystąpił do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do osób odpowiedzialnych z sprzeczne z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych udostępnienie danych Skarżącego. Ww. wniosek organu ochrony danych został pismem z dnia 6 marca 2009 r. (Nr 717/S/5) przekazany przez Sekretariat Ministra Obrony Narodowej - Dowódcy Marynarki Wojennej. Dowódca Marynarki Wojennej RP odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w opisaney sprawie powołując się w szczególności na upływ terminu przedawnienia (art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370).

Mając natomiast na uwadze, że sam Skarżący zainicjował przed Wojskową Prokuraturą Garnizonową w (...) postępowanie (sygn. Akt(...)) w sprawie popełnienia przez osoby odpowiedzialne za kwestionowane udostępnienie jego danych osobowych czynu zabronionego stypizowanego w art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych (w myśl którego grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 podlega ten, kto administrując zbiorem danych lub będąc obowiązany do ochrony danych osobowych udostępnia je lub umożliwia dostęp do nich osobom nieupoważnionym; jeżeli sprawca działa nieumyślnie, zagrożenie karą pozbawienia wolności jest ograniczone do roku), brak jest podstaw do skorzystania przez Generalnego Inspektora z uprawnienia przewidzianego w art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych (stosownie do którego, w razie stwierdzenia, że działanie lub zaniechanie kierownika jednostki organizacyjnej, jej pracownika lub innej osoby fizycznej będącej administratorem danych wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w ustawie, Generalny Inspektor kieruje do organu powołanego do ścigania

przestępstw zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, dołączając dowody dokumentujące podejrzenie).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).